

Paluu

IISA LEPISTÖ

Palaan kotikylään ollakseni mermiitti... marmelaadia, marmite, hermit? Palaan voidakseni ylittää autolla maiseman, jonka eri väreistä koostuvat elementit on ladottu siistiin, toinen toisensa päälle asettuvaan pinoon. Palaan voidakseni ajatella mitä toisaalla tapahtui. Graniitin timantinkovat silmät kohtaavat omani peruutuspeilissä, iskevät silmää varkaalle yössä, auto kiiruhtaa tummien peltojen läpi kuin lamppusilmäinen kovakuoriainen. Kuten arvata saattaa, ympäröivä vehreys väijyy muuttumattomana paikallaan kuin keitos. Vuoden kääntyessä elokuusta kohti loppuvuoden kaarretta pellot ajoreitin varrella vaihtavat kohisten väriään, täsmälleen muistikuvieni mukaisesti. Liukuma kirkkaan vihreästä keltaisen kautta äkkinäiseen kynettyyn pikimustaan.

Viime vuosina työskentelyni on pyörinyt paluun ja toiston teemojen ympärillä. Kiven parissa työskentely on hidasta ja taivuttaa työstäjän seuraamaan kiven rytmiä. Taiteen tekeminen on aina tuntunut toistavan merkillisellä tavalla samaa kaavaa: tuntuu kuin palaisin saman teoksen äärelle aina uudelleen. Tai kuten eräs maalariystäväni kerran kuvaili: ”on opeteltava jokaisen maalauksen kohdalla uudestaan maalaamaan”.

Kun palasin vuonna 2022 Sipooseen kotikylääni, tuntui kuin toisto olisi vahvistanut olemustaan entisestään. Ympäröivät värit, pellot ja objektit näyttäytyivät yhtä aikaa todellisina nykyhetkessä, mutta myös muistojen monikerroksisena punoksena. Toinen toisensa päälle ladottujen kerrosten huimauksessa on tuntunut hyvältä katsoa siihen, mitä käsissä on: kiveen. Myös kiven työstö on omanlaistaan paluuta – palaamista saman materiaalin äärelle päivästä toiseen. Samaa, tuttujen liikkeiden tuottamaa ääntä. Kiven paino käsissä tuntuu todelliselta. Se ohjaa katseen alaspäin, siihen mitä ajateltavissa on.

IISA LEPISTÖ on pääosin kiven parissa tekstin ja veiston keinoin työskentelevä taiteilija. Lepistö on valmistunut taiteen maisteriksi Taideyliopiston Kuvataideakatemiasta. Vuonna 2024 hänet palkittiin Raimo Utraisen Säätiön nuorille veistäjille suunnatulla stipendillä.

"Anna mä katson sun unta" -näyttely Galleria Sculptorissa (2025)

Teokset "Pieni kukka", "Anna mä katson sun unta", "Palapeli" ja "Päättelin, että olisi parasta nukahtaa uudestaan"

Kuvat: Aukusti Heinonen

Ylhäällä: yhteisnäyttely Sara Blossesvillen kanssa galleria Maa-Tilassa (2024)
Teokset "Utopia" ja "Dexter"
Kuvat: Julius Töyrylä

Oikealla: yhteisnäyttely Joonas Hyvösen kanssa K17-taidetilassa Sipoossa
"Olen kävellyt kuin ihminen, mutta usein askeltanut kuin hevonen" (2024)
Kuvat: Iisa Lepistö

Ryhmänäyttelystä "Their Room Washed With Hot Light" (2023)
"Bite to Enter, Lick to Vanish"
Kuva: Mariliis Rebane